UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate// librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

L De opere manuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

Visual Library

creſceret, dignũ fuerat, vt hũc etiã à bono ꝓhiberet,
q̃tinus tãto verius hoc q̃d ageret virt⁹ eẽt, quãto & à
bono ceſſãs autori ſuo ſe ſubditũ humili⁹ exhiberet.

De opere manuũ Cap. L.

OPortet eñ militẽ Chriſti operari manibus ſu-
is, ita vt quibuſlibet varijs officiorꝫ artibus, la
1. Teſ. 3. boribusq́ ſtudiũ ſuum impendat, ſequens lo
quentẽ Apoſtolũ qui dicit: Neq́ panẽ gratiſ mãduca
Eodem uimus, ſed in labore & fatigatione nocte & die labo
rantes. Et iterꝫ. Qui non vult operari: non mandu-
cet. Per otium eñ libidines & noxiarũ cogitationũ
nutrimenta concreſcunt. Per laboris vero exercitiũ
vitia nihilominus elabunt. Patriarchę namq́ greges
pauerunt, & gẽtiles philoſophi ſutores & ſarctores
fuerunt. Et Ioſeph iuſtus, cui virgo Maria deſponſa
ta extitit, faber ferrareus fuit. Siquidẽ & Petrus apo-
ſtolorꝫ princeps piſcatoris geſſit officiũ, & oẽs apo-
ſtoli corporale opus faciebant, vnde vitã corporis
ſuſtentabãt. Si igit tantæ autoritatis homines, labo-
ribus & operibus etiã ruſticanis inſeruierũt, quanto
magis nos q̃s oportet non ſolũ vitæ noſtræ neceſſa
ria proprijs manibus exhibere, ſed etiam indigentiã
aliorꝫ laboribus noſtris reficere, ſecundũ Apoſtolũ
Ephe. 4. dicentẽ. Qui furabatur iam non furet, magis aũt la-
boret operando manibus ſuis, quod bonũ eſt, vt ha
beat vnde tribuat neceſſitatẽ patientibus. Nam &
idem beatus apoſt. Pau. ob hoc manibus ſuis opera
2. Teſ. 3. tus eſt, vt nobis operandi p̃beret exemplũ. Ait enim
inter cętera: Non q̃ſi non habuerimus poteſtatẽ, ſed

vt noſmetipſos formã daremus vobis ad imitandũ
nos, Pãdit cauſam, cur tm̃ laborẽ ſibi indixerat: ideo
inquit. Formã daremus vobis ad imitandũ nos. In
Actibus apl'oꝝ legitur ꝙ cum veniſſet Paul' Corin-
thũ non patiatur ſe ꝑmanere niſi apud Aquilã & Pri
ſcillam, eò quod eiuſdem artis eſſent opifices, quã &
ipſe ſolitus erat exercere. Ita eñ habet. Poſt hæc Pau
lus egreſſus ab Athenis, venit Corinthũ & inueniẽs Actu. 18.
quendã Iudæum noĩe Aquilã ponticũ genere, & Pri
ſcillã vxorẽ eius, acceſſit ad eos, eò quod eiuſdẽ eẽnt
artis, & manebat cum eis & operabat'. Erant enim
ſcenofactorię artis. Et non tantũ operatus eſt quã-
tum ſoli ſibi, ſed etiã his qui cum eo erant, poſſit ſuffi
çere. Scriptũ eſt eñ in Actibus apoſtoloꝝ, quod ꝓ-
cedẽs Myleto & exinde mittẽs Epheſum cõuocans Act. 20.
que ad ſe prę́ſbyteros eccl'ię Epheſioꝝ, & dans p̃ce-
pta queãqmodũ regere eccleſiã dei ſe abſente debe-
rent: Ait eñ. Argentũ & aurũ nullius cõcupiui ſicut
ipſi ſcitis, qm̃ ad ea q̃ mihi opus erãt & his qui mecũ
ſunt, miniſtrauerunt manus iſtæ. Oñia oñdi vobis,
qa ſic laborantes oportet ſuſcipere infirmos. Nã &
multa vitia amputat opatio manuũ. Scriptũ eſt eñ.
In deſiderijs eſt oñis ocioſus. Et iteꝝ: Ocioſitas ini-
mica eſt animæ, & fomes Sodomitica ex ocioſitate
creuiſſe cognoſcitur, vt propheta loquitur, dicens: Ezec. 16.
Hæc fuit iniquitas Sodomæ quod panẽ ſuũ in ſaturi
tate & ocio comedebant. Pertimeſcamus igitur oci
oſitatis malũ, inſiſtamus bonis manuũ noſtraꝝ opi
bus, pſalmographi adimplentes ſententiã. Labores Pſal. 127.
manuũ tuaꝝ qa manducabis, beatus es & bene tibi

erit. Sicut em̃ nullũ ferme à dei ſeruis ocij tempus excipere cõuenit, ita meditatiõi quidẽ ſpiritali finẽ imponere. Nam pariter exercere neceſſe ẽ corpor; animęq́ꝫ virtutes: exterioris ſcilicet hoĩs ſtipendia, interioris vero ſpiritalia alimẽta. De hoc beatus Auguſti-
Aug. nus eximius doctor inter cętera ait. Cantica vero diuina cãtare etiã manibus operãtes facile poſſunt, & ipſum laborẽ tanq̃ diuino celeumate cõſolari. An ignoramus oẽs opifices in quibus vanitatib⁹, & plęrunqꝫ etiã turpitudinibus textricarꝫ fabularũ donẽt corda & linguas ſuas cum manus ab opere non recedãt. Quid ergo impedit ſeruũ dei manibus operãtẽ, in lege dñi meditari, & pſallere noĩ dñi altiſſimi?

Quod nihil eis proſit, qui facultates ſuas abiiciunt, ſi voluntates proprias nõ relinquunt. Caput LI.

Nihil illis prodeſt qui facultates abiiciũt, ſi voluntates proprias non relinquũt, cum ſit lõge p̄ſtantius voluntatibus proprijs renũtiare q̃ rebus. Res ſuas etiã mũdi huius philoſophi abijcere potuerunt, & nũc quilibet hæretici poſſunt. Sed nec illi, cum ſuę voluntati fierent amatores ſecundũ voluntatẽ dei vixerũt, & iſti dominicæ volũtati ſuæ voluntatis ſtudio contradicũt. Non ergo ea res nos deo cõmendat, q̃ & inimici dei faciunt, ſed illud q̄d non niſi vere Chriſtiani & per hoc amatores dei p̄ficiũt. Hi ſunt qui volũtatibus ſuis rebusq́ꝫ proiectis ſe ſuo creatori ex toto corde ſubiiciũt, ac ſuũ velle ex eius voluntate ſuſpendũt, & ideo quicq̄d eis ſenſus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN